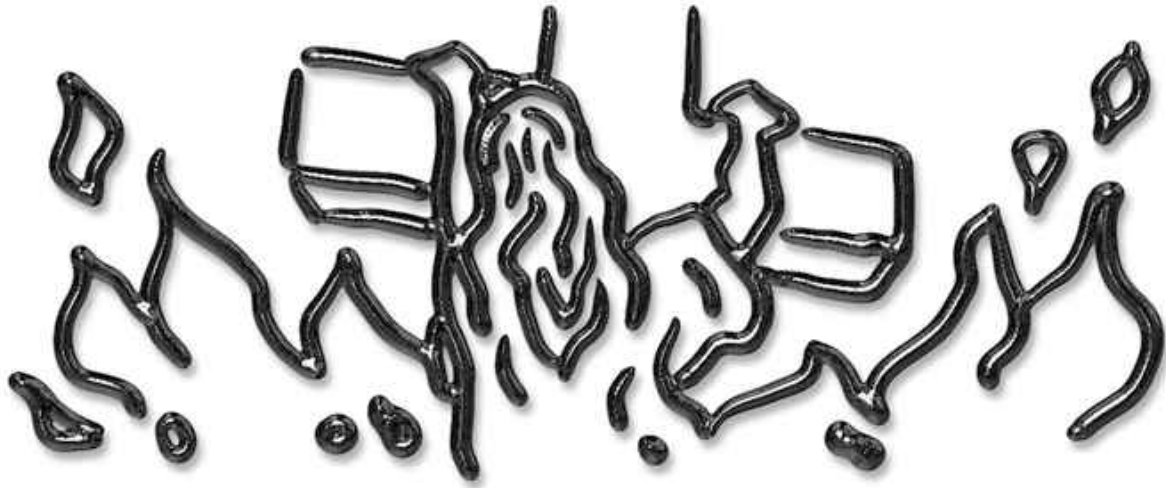

LLIÇÓ 6

Del 30 de juliol al 5 d'agost

Lluitant amb tota l'energia

TARDA DE DISSABTE

Llegiu per a l'estudi d'aquesta setmana: [Joan 16:5-15](#) ; [Col 1:28](#) , [29](#) ; [1 mascota. 1:13](#) , [Matt. 5:29](#) ; [Gènesi 32](#).

Text de memòria: "Aquest fi lluito amb tota l'energia que Crist obra en mi amb tanta força" ([Colosenses 1:29](#)) .

Un home i una dona es van asseure junts en una tertúlia. Tots dos havien viscut l'assassinat d'un nen. El fill de la dona havia estat assassinat 20 anys abans, i la seva ira i amargor eren tan grans com mai. L'home era totalment diferent. La seva filla havia estat assassinada per terroristes uns anys abans. Va parlar sobre el perdó cap als assassins i sobre com Déu havia transformat el seu mal. Per terrible que fos el dolor, aquest home s'havia convertit en una il·lustració de com Déu pot portar la curació als moments més foscos de les nostres vides.

Com poden respondre dues persones de manera tan diferent? Com es produeix el canvi espiritual en la vida d'un cristià, que permet que aquest individu maduri a través dels gresols de la vida en lloc de quedar-se completament aclaparat per ells?

La setmana d'un cop d'ull: quin és el paper de la nostra voluntat i força de voluntat en la batalla contra el jo i el pecat? Com podem evitar l'error de deixar que els nostres sentiments governin les decisions que prenem? Per què hem de perseverar i no rendir-nos quan estem al gresol?

Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte 6 d'agost.

DIUMENGE ↑

31 de juliol

L'Esperit de la Veritat

Alguna vegada has resat: "Si us plau, Déu, fes-me bo!" però sembla que poc canvia? Com és possible que puguem pregar perquè el gran poder transformador de Déu actui dins nostre, però la nostra vida sembla que segueix sent la mateixa? Sabem que Déu té recursos sobrenaturals il·limitats que ens ofereix amb tanta il·lusió i lliure. Realment volem aprofitar-ho tot i, tanmateix, sembla que les nostres vides no canviïn d'una manera que coincideixi amb el que Déu ens ofereix.

Per què? Una de les raons és inquietantment senzilla: tot i que l'Esperit té un poder il·limitat per transformar-nos, és possible per les nostres pròpies eleccions restringir el que Déu pot fer.

Llegiu [Joan 16:5-15](#) . En aquest passatge, Jesús anomena l'Esperit Sant "Esperit de la veritat" ([Joan 16:13, NVI](#)) . Què implica això que l'Esperit Sant fa per nosaltres?

Tot i que l'Esperit Sant ens pot aportar la veritat sobre la nostra pecaminositat, no ens pot fer penedir. També ens pot mostrar la veritat més gran sobre Déu, però no ens pot obligar a creure-la ni a obeir-la. Si Déu ens obligués de la més mínima manera, perdriem el nostre lliure albir, i Satanàs acusaria Déu de manipular les nostres ments i cors i així podríem acusar Déu d'enganyar en la gran controvèrsia. Quan va esclatar la gran controvèrsia al cel, el nostre Pare no va obligar Satanàs ni cap dels àngels a creure que Ell era bo i just ni va obligar els àngels a penedir-se. I al jardí de l'Edèn, quan es tornava a jugar tant, Déu va fer molt clara la veritat sobre l'arbre al mig del jardí, però no va impedir que Eva i Adam exercissin el seu lliure albir per desobeir. Déu no actuarà de manera diferent amb nosaltres avui. Tan,

Passa el mateix quan estem al gresol. De vegades, el gresol hi és precisament perquè no hem obeït ni ens hem penedit dels nostres pecats. Perquè el nostre Pare treballi en aquests casos, hem d'escollir conscientment obrir les portes del penediment i de l'obediència perquè el poder de Déu ens entri i ens transformi.

Quines conviccions t'ha aportat recentment l'"Esperit de la veritat"? Què tan bé estàs escoltant la seva veu? I, el més important, quines decisions estàs prenent amb el teu lliure albir?

DILLUNS ↑

1 d'agost

La combinació diví-humana

Quin és el teu major èxit mai? El més probable és que el que hagi aconseguit no hagi passat simplement en sortir del llit al matí. Si volem aconseguir alguna cosa que valgui la pena en aquesta vida, cal temps i esforç. El nostre deixeble de Crist no és diferent.

Llegiu [Colossencs 1:28](#) , [29](#) . Encara que Pau parla de Déu obrant en ell, de quina manera mostra l'esforç humà que també implica? Vegeu també [Deut. 4:4](#) , [Lluc 13:24](#) , [1 Cor. 9:25](#) , [Heb. 12:4](#) .

A [Colossencs 1:29](#) hi ha una visió molt interessant de la manera com Pau veu la seva relació amb Déu en aquesta obra. Diu que està lluitant, però amb el poder de Déu.

La paraula "treball" significa "cansar-se", "treballar fins a l'esgotament". Aquesta paraula s'utilitzava especialment per als atletes mentre s'entrenaven. La paraula "lluita", que ve a continuació, pot significar en alguns idiomes "agonitzar". Així doncs, tenim la imatge de la paraula d'un esportista esforçant-se amb tot per guanyar. Però aleshores Pau afegeix un gir a la idea, perquè Pau s'esforça, no amb tot el que té, sinó amb tot el que Déu li dona. Així que ens queda una simple conclusió sobre el ministeri de Pau: va ser un ministeri fet amb un gran esforç i disciplina personal, però fet amb el poder de Déu. Aquesta relació funciona exactament de la mateixa manera que perseguim el desenvolupament del caràcter de Crist en nosaltres.

Això és important recordar-ho, perquè vivim en un món en què volem més i més amb cada cop menys esforç. Aquesta idea també s'ha col·locat al cristianisme. Alguns evangelistes cristians prometen que si només creus, l'Esperit Sant caurà sobre tu amb un poder sobrenatural sorprenent i realitzarà grans miracles. Però aquesta pot ser una veritat a mitja perillosa, perquè pot portar a la gent a la conclusió que només hem d'esperar que arribi el poder de Déu mentre estem asseguts còmodament als nostres seients!

Quina és la teva pròpia experiència amb el tipus d'esforç del qual parlava Paul? Quines coses ha posat Déu al teu cor amb les quals estàs lluitant? Com pots aprendre a lliurar-te a la voluntat de Déu?

La voluntat disciplinada

Un dels grans enemics de la nostra voluntat són els nostres propis sentiments. Cada cop vivim més en una cultura bombardejada amb imatges i música que poden atraure directament els nostres sentits, provocant les nostres emocions (ràbia, por o luxúria) sense que ens n'adonem. Amb quina freqüència pensem coses com ara "Què tinc ganes de sopar?" "Què tinc ganes de fer avui?" "Em sento bé de comprar això?" Així, els sentiments s'han implicat íntimament en la nostra presa de decisions. Els sentiments no són necessàriament dolents, però com em sento per alguna cosa pot tenir poc a veure amb el que és correcte o millor. De fet, els nostres sentiments ens poden mentir ("El cor és enganyós per sobre de totes les coses" [Jer. 17:9]) i pot crear una imatge falsa de la realitat, fent-nos prendre males decisions, preparant-nos per un gresol de la nostra pròpia creació.

Quins exemples pots trobar a la Bíblia on la gent feia eleccions basades en els sentiments més que en la Paraula de Déu? Quines van ser les conseqüències? Vegeu, per exemple, [Gènesi 3:6](#) ; [2 Sam. 11:2-4](#) ; [Gal. 2:11](#) , [12](#) .

Llegiu [1 Pere 1:13](#) . Què li preocupa a Peter i què vol que facin realment els seus lectors?

En Peter va entendre que la ment és el timó del cos que controlem. Traieu el control de la ment i serem controlats per qualsevol sentiment que ens surti.

Imagineu-vos caminant per un camí estret fins a casa del Pastor. Al llarg del camí hi ha molts camins que porten en diferents direccions. Alguns d'aquests camins van a llocs que no voldríem visitar. Altres semblen temptadors; apel·len als nostres sentiments, les nostres emocions, els nostres desitjos. Si, però, agafem algun d'ells, ens desviem del bon camí i anem per un camí que pot ser molt difícil de sortir.

Quines decisions importants t'enfrontes? Pregunteu-vos sincerament: "Com puc saber si estic basant les meves eleccions en els sentiments, les emocions, el desig, a diferència de la Paraula de Déu?"

Compromís radical

"Si el teu ull dret et fa ensopegar, treu-lo i llença'l. És millor que perdís una part del teu cos que no pas que tot el teu cos sigui llançat a l'infern" ([Mt. 5:29](#)) .

Estiguen en les paraules de Jesús al vers anterior. Diries que les seves paraules són radicals? Si és així, per què?

L'acció radical és necessària no perquè Déu hagi fet difícil la vida cristiana, sinó perquè nosaltres i la nostra cultura ens hem allunyat tant dels plans de Déu per a nosaltres. La gent sovint es desperta i es pregunta per si mateixa: "Com podria haver-me allunyat tant de Déu?" La resposta és sempre la mateixa: només un pas a la vegada.

Llegiu [Mateu 5:29](#) , [30](#) . Jesús parla en el context del pecat sexual. Tanmateix, els principis subjacents també s'apliquen per tractar amb altres pecats. De fet, els principis es poden aplicar al nostre creixement en Crist en general.

Quin punt crucial ens està dient Jesús amb les seves paraules a [Mateu 5:29](#) , [30](#) ? Estem realment cridats literalment a mutilar-nos?

Jesús no ens crida a danyar els nostres cossos físicament, en absolut! Més aviat, ens crida a controlar les nostres ments i, per tant, els nostres cossos, sense importar el cost. Tingueu en compte que els versos no diuen que hem de resar i que Déu eliminarà a l'instant les tendències pecadores de les nostres vides.

De vegades, Déu pot fer-ho amablement per nosaltres, però sovint ens crida a fer un compromís radical de renunciar a alguna cosa, o començar a fer alguna cosa, que potser no tenim ganes de fer. Quin gresol que pot ser! Com més sovint fem les decisions correctes, més forts ens tornarem i més feble serà el poder de la temptació a les nostres vides.

Déu de vegades utilitza gresols per cridar la nostra atenció quan hi ha tantes distraccions sorolloses al nostre voltant. És en el gresol on ens adonem fins a quin punt ens hem allunyat de Déu. El gresol pot ser la crida de Déu perquè prenguem una decisió radical per tornar al pla del nostre Pare per a nosaltres.

DIJOUS ↑

4 d'agost

La necessitat de perseverar

Llegiu la història de la lluita de Jacob amb Déu (Gènesi 32). Què ens diu aquesta història sobre la perseverança, fins i tot enmig d'un gran desànim? (Tingueu en compte tot el context de la situació de Jacob abans de respondre.)

Podem saber què és correcte i exercir la nostra voluntat de fer el correcte; però quan estem sota pressió, pot ser molt difícil seguir aferrant-nos a Déu i a les seves promeses. Això és perquè som febles i tenim por. Per tant, una de les fortaleeses importants del cristià és la perseverança, la capacitat de seguir endavant tot i voler rendir-se.

Un dels millors exemples de perseverança a la Bíblia és Jacob. Molts anys abans, Jacob havia enganyat el seu germà, Esaú, i el seu pare perquè li donés el dret de primogenitura (Gènesi 27), i des d'aleshores, havia estat corrent amb por del desig d'Esaú de matar-lo. Tot i que li havien donat promeses meravelloses de la guia i la benedicció de Déu en el seu somni d'una escala que arribava al cel (Gènesi 28), encara tenia por. Jacob estava desesperat per la seguretat de Déu que el van acceptar i que les promeses que li van fer molts anys abans encara eren certes. Mentre lluitava contra algú que en realitat era Jesús, a Jacob se li va luxar el maluc. A partir d'aquell moment, no s'hauria pogut lluitar, ja que el dolor hauria estat massa insuportable. Devia haver-hi hagut un canvi subtil de lluitar a aguantar-se. Jacob s'aferra a Jesús a través d'un dolor insuportable fins que rep la seguretat de la seva benedicció. Llavors Jesús li diu: "Deixa'm anar, perquè fa de dia". ([Gènesi 32:26, NVI](#)) .

La benedicció de Jacob va venir perquè va aguantar el dolor. Així és amb nosaltres. Déu també pot dislocar el nostre "maluc" i després cridar-nos a aferrar-nos a Ell a través del nostre dolor. De fet, Déu va permetre que les doloroses cicatrius continuïn: Jacob encara coixejava quan va conèixer el seu germà. Per a les aparences exteriors era una debilitat, però per a Jacob era un indicatiu de la seva força.

Quines opcions pràctiques podeu prendre (associacions, estil de vida, material de lectura, hàbits de salut, vida espiritual) que us ajudaran a perseverar millor amb el Senyor enmig del desànim i la temptació?

DIVENDRES ↑

5 d'agost

Pensament addicional : llegiu Ellen G. White, "[La nit de la lluita](#)", pàgines 195-203, a [Patriarchs and Prophets](#) ; "[Consagració](#)", pàgs. 43-48, a [Passos a Crist](#) .

“Aquesta voluntat, que forma un factor tan important en el caràcter de l'home, va ser a la Caiguda lliurada al control de Satanàs; i des d'aleshores ha estat treballant en l'home per voler i fer pel seu propi plaer, però per a la total ruïna i misèria de l'home”. – Ellen G. White, *Testimonis for the Church*, vol. 5, pàg. 515 .

“Per rebre l'ajuda de Déu, l'home ha d'adonar-se de la seva debilitat i mancança; ha d'aplicar la seva pròpia ment al gran canvi que cal fer en ell mateix; s'ha de despertar per a la pregària i l'esforç seriosos i perseverants. Els hàbits i costums equivocats s'han de treure; i només amb un esforç decidit per corregir aquests errors i conformar-se als principis correctes es pot aconseguir la victòria. Molts no arriben mai a la posició que podrien ocupar, perquè esperen que Déu faci per ells allò que els ha donat el poder de fer per ells mateixos. Tots els que estan preparats per ser útils han de ser entrenats per la disciplina mental i moral més severa, i Déu els ajudarà unint el poder diví amb l'esforç humà. – Ellen G. White, *Patriarques i profetes*, pàg. 248 .

Preguntes de discussió:

- 1. Fins a quin punt creus que realment reconeixem que les nostres voluntats van ser "a la caiguda lliurades al control de Satanàs"? Com centrant-nos en el caràcter de Jesús podem entendre millor com estem caiguts i com de gran és la gràcia de Déu envers nosaltres?**
- 2. Llegiu la història de Jesús a Getsemaní ([Mt. 26:36-42](#)) . Quins eren els propis sentiments i desitjos de Jesús, en contraposició a la voluntat de Déu? Què podem aprendre d'aquest exemple?**
- 3. Com a classe, parleu sobre les diferents coses de la vostra pròpia cultura que poden funcionar per trencar les nostres defenses i deixar-nos més vulnerables als atacs de Satanàs. Què podem fer per ajudar els altres membres de l'església a ser conscients d'aquests perills, així com ajudar aquells que senten la necessitat d'ajuda?**
- 4. Coneixes algú de la teva església que fa molt de temps que no hi és, que s'està preparant per rendir-se o ja s'ha donat per vençut? Què podeu fer com a grup per animar aquesta persona, per ajudar-la a no allunyar-se de Jesús? Quines coses pràctiques pots fer per ajudar-te?**